Dosarul nr. 21r-2623/23
Nr. generat de PIGD – 1-21011760-02-21r-07112023
Judecătoria Hîncești, sediul Central
Judecător: Roic-Botezatu Lilia

D E C I Z I E
În numele Legii

17 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Marcel Juganari
Judecători: Vitalie Pîslariuc și Natalia Mămăligă

Examinând în ordine de recurs, *fără participarea părților,* recursul declarat de administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023, prin care a fost admisă plângerea condamnatei **Ungureanu Natalia** îndreptată împotriva administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la condițiile de detenție conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care afectează grav drepturile condamnatei garantate de art. 3din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, -

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 7 Rusca, avocatul Badea Margareta în interesele condamnatei și condamnata Ungureanu Natalia, nu au depus referință sau careva materiale suplimentare până la data de 27.02.2025 ora 09:30.

Asupra recursului declarat de administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond.

1. La data de 26.01.2021, Ungureanu Natalia a sesizat Judecătoria Hîncești cu o cerere împotriva administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicitând reducerea pedepsei potrivit prevederilor art.art.473^2 473^4 și 385 alin.(5), (6) Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

În motivarea cererii, indică condamnata că s-a aflat o perioadă de timp în Penitenciarul nr.17 Rezina, unde condițiile sunt degradante și contrar art.3 din Convenție, astfel fiindu-i pusă în pericol viața și sănătate ei. Prin prisma prevederilor art.art.385 alin.(5), 473^2 CPP, lipsea suprafața cuvenită și lipsa alimentării adecvate, fiind reflectate asupra sa din partea angajaților penitenciarului rele tratamente. A mai indicat că lipsea igiena, iar baia era făcută 1 dată pe săptămînă cu o durată de 10 minute, erau încălcat dreptul la întrevedere fiind de scurtă durată, fiind limitat dreptul ei la apeluri telefonice la portbagajului și la medicamente.

Potrivit încheierilor judecătoriei Hîncești din 15.04.2021 și 06.10.2022 a fost admisă plîngerea condamnatei privind constatarea condițiilor inumane de detenție în Penitenciarul nr.17 Rezina.

Conform deciziilor Curții de Apel Chișinău din 10.02.2022 și 06.04.2023, au fost casate încheierile instanței de fond, trimis cauza la rejudecare în aceiași instanță în alt complet de judecată.

2. Prin încheierea ***Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023***, s-a dispus*: "**Se admite** plângerea condamnatei Ungureanu Natalia îndreptată împotriva administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la condițiile de detenție conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care afectează grav drepturile condamnatei garantate de art. 3din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.*

Se constată faptul că, condamnata Ungureanu Natalia, începând cu data de 18.10.2019 pînă la 05.08.2020, inclusiv a fost deținută în cadrul Penitenciarului

nr.17 Rezina – o perioadă de 292 zile de detenţie în condiţii inumane, faţă de care Ungureanu Natalia a înregistrat statut de prevenit.

Se constată faptul că, condamnata Ungureanu Natalia, începând cu data de 06.08.2020 pînă la 24.08.2020 şi 04.09.2020 pînă la 17.11.2020, inclusiv a fost deţinută în cadrul Penitenciarului nr.17 Rezina - o perioadă de 92 zile detenţie în condiţii inumane, faţă de care Ungureanu Natalia a înregistrat statut de condamnată.

În conformitate cu prevederile art. 473[4] alin. (6) şi art. 385alin. (5) Cod procedură penală, pentru 292 zile de detenţie în condiţii inumane pentru care Ungureanu Natalia a înregistrat calitatea de prevenit, se reduce pedeapsa condamnatei cu încă 292 zile.

Pentru 92 zile de detenţie a lui Ungureanu Natalia în condiţii inumane, în calitate de condamnată, se reduce pedeapsa cu 9 zile, calculându-se 1 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie, în conformitate cu prevederile art.473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală.

Se constată reducerea totală a pedepsei condamnatei Ungureanu Natalia, prin prisma actualei încheieri, cu 301 zile (trei sute unu) după formula (292 zile statut prevenit + 9 zile statut condamnat = 301 zile detenţie în condiţii inumane).

Se constată prin prisma actualei încheieri, încasarea totală din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanţelor al RM în calitate de despăgubiri condamnatei Ungureanu Natalia, 1 unităţi convenţionale pentru fiecare zi care nu a putu fi împărţită la 10, ce constituie suma de 100 lei (una sută lei) pentru 2 zile, rămase de detenţie, după formula (2 zile de detenţie în Penitenciarul nr.17 Rezina = 2 zile x cu 1 unităţi (50 lei) =100 lei).

Încheierea în partea încasării mijloacelor băneşti urmează a fi executată în condiţiile Codului de executare.

În ordinea art. 473[4] alin. (3) Cod de procedură penală, se obligă administraţia Penitenciarul nr.17 Rezina, să înlăture condiţiile precare de detenţie, stabilindu-i un termen de 15 zile, după expirarea căruia instituţia penitenciară va informa instanţa de judecată despre executarea prezentei încheieri".

Solicitările recurentului:

3. *Împotriva încheierii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 26 septembrie 2023, a declarat recurs administraţia Penitenciarului nr. 7 Rusca*

solicitând: admiterea recursului, casarea încheierii ce ține de acordarea reducerii pedepsei condamnatei Ungureanu Natalia, emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă plângerea depusă de condamnata Ungureanu Natalia ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat următoarele aspecte:

- analizând situația dc fapt stabilită la soluționarea plângerii, raportată ia temeiurile de drept aplicabile cazului, totalitatea circumstanțelor și condițiilor, conchidem că judecătorul de instrucție greșit a ajuns la concluzia că în privința condamnatei Ungurean Natalia sunt aplicabile prevederile alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală, soluție ce a dus la reducerea termenului de pedeapsă cu 292 zile;

- totodată, reieșind din prevederile art.385 alin.(4) și (5) Cod de Procedură Penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări, calculul fiind următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv;

- consideră că, prevederile art.385 CPP, sunt aplicabile exclusiv pentru prevenit, și nici de cum față de persoana condamnată care deja execută pedeapsa stabilită;

- în Raportul de evaluare a condițiilor de detenție, prezentat în cadrul ședinței de judecată, au fost prezentate probele, care cu certitudine dovedesc că pretențiile invocate în plângerea referitor la condițiile de detenție din penitenciare, nu corespund realității;

- instanța nu a argumentat care temeiuri au stat la baza acordării zilelor reduse și anume 1 zile de reducere pentru 10 zile de detenție în condiții precare, sau instanța nu a luat în calcul infracțiunea pentru care execută pedeapsa, și anume pentru infracțiuni deosebit de grave care a fost săvârșită cu intenție, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani, prevăzut de art. 16 alin. (5) CP. Reieșind din gravitatea infracțiunii, în cazul în care instanța a constatat condiții precare, urma a fi aplicată o altă formulă de calcul.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

4. Reprezentantul Penitenciarului nr. 7 Rusca, avocatul Badea Margareta în interesele condamnatei și condamnata Ungureanu Natalia, nu au depus referință sau careva materiale suplimentare până la data de 27.02.2025 ora 09:30.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate și cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge* recursul declarat de administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023, *ca fiind nefondat*, reieșind din următoarele considerațiuni:

6. În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) din Codul procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

7. Conform art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 449 alin.(1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

8.1. Potrivit art. 469 alin. (1) pct. 17^{1}) din Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

Conform prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin. (1) pct. 1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art. 266 și 267 din Codul de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituția

care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

Art. 473^2 alin. (3) din Codul de procedură penală, prevede că, condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

În conformitate cu art. 473^4 alin. (3)-(5) din Codul de procedură penală, în urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ.

În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, precum și a costurilor și cheltuielilor aferente.

Totodată, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473^2 alin.(3), preveniții sunt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin.(5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.

8.2. *Din materialele cauzei s-a constatat că*, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2020, Ungurean Natalia ***** a fost condamnată în baza art. 145 alin.(2) lit. a), j) Codul penal la 16 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Din procesul verbal completat la 15.10.2019 se conchide că, condamnata Ungureanu Natalia la 15.10.2019 a fost reținută, perioade de cînd aceasta s-a aflat în custodia statului.

Astfel, din mișcările privind transferurile condamnatei se reține că, condamnata s-a aflat în Penitenciarul nr.17 Rezina începînd cu 18.10.2019 pînă la 05.08.2020, avînd măsura preventivă arestul preventiv, fiind eliberat în acest sens un mandat judecătoresc. Ulterior, la 06.08.2020 fiind pronunțată sentința de condamnare, iar aceasta din 05.08.2020 pînă la 24.08.2020 s-a aflat în continuare în Penitenciarul nr.17 Rezina, inclusiv și pe perioada 04.09.2020-17.11.2020.

Colegiul penal reține că, prin plângerea înaintată, condamnata **Ungureanu Natalia** a solicitat reducerea termenului din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul art.473^2-473^4 din Codul de procedură penală, pentru aflarea sa în detenție în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în calitate de prevenită și condamnată.

Sub acest aspect, se atestă că, condamnata s-a deținut în penitenciarul *nr.17 Rezina* în total 384 zile, perioada 18.10.2019 pînă la 05.08.2020, 06.08.2020 pînă la 24.08.2020 s-a aflat în continuare în Penitenciarul nr.17 Rezina, inclusiv și pe perioada 04.09.2020-17.11.2020.

Relevant speței este faptul că, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 septembrie 2020, Ungurean Natalia ***** a fost condamnată în baza art. 145 alin.(2) lit. a), j) Codul penal la 16 ani închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Așadar, condamnata pentru perioada de 18.10.2019 pînă la data de 06.08.2020 a înregistrat în Penitenciarul nr.17 Rezina, calitate de *prevenit* aflîndu-se în condiții de detenție pentru o perioadă de 292 zile.

Referitor la perioada deținerii lui Ungureanu Natalia în detenție în calitate de *condamnată*, instanța reține perioada ulterioară adoptării sentinței judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06.08.2020.

Prin urmare, începând cu *06.08.2020 pînă la 24.08.2020 și 04.09.2020 pînă la 17.11.2020* – Ungureanu Natalia a fost deținută în calitate de *condamnată* în condiții de detenție inumane și degradante în Penitenciarul nr.17 Rezina o perioadă totală de 92 zile.

Deci, în total, Ungureanu Natalia înregistrează o detenție totală de 92 zile în calitate de *condamnată.*

8.3. În conformitate cu Raportul prezentat de administrația Penitenciarului nr.7 Rusca, se constată că, Ungureanu Natalia în perioada detenției acesteia în instituția Penitenciară nr.17 Rezina, este menționat deținere condamnatei în celulele 58 cu o suprafață de 9,80 m^2 și celula 64 cu o suprafață de 19,20 m^2 fără a expune numărul de persoane deținute în perioada reținută de instanță mai sus a condamnatei Ungureanu Natalia. La fel, pentru perioada 04.09.2020-17.11.2020, administrația penitenciarului a fost în imposibilitate de a reflecta celula în care s-a deținut condamnata, lipsind o astfel de informație.

În cele ce succed, Colegiul penal reține prevederile Statutului executării pedepsei de către condamnați, și anume pct. 464, potrivit căruia fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m^2, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții, astfel, contrar celor expuse, studiind raportul prezentat de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de fond, corect și-a întemeiat concluzia în baza rapoartelor organizațiilor naționale și internaționale ce țin de acest aspect.

Cu referire la acest aspect, în Raportul anual pentru anul 2017 și 2018 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane și Degradante, în care a fost subliniat că, starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, și ținând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puțin 4 m2 de spațiu locativ per deținut și de a revizui, în consecință, capacitatea oficială a instituțiilor penitenciare. Spațiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice și psihice și, în unele cazuri, de sexul, vârsta și starea sănătății victimei (cauza *Irlanda c. Regatului Unit*, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza *Ciorap c. Moldovei*, 19 iunie 2007, § 63).

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și că având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare (cauza *Kudla c. Poloniei*, 26 octombrie 2000, § 94). Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției (*Ostrovar c. Moldovei*, 13 septembrie 2005, § 80).

La caz, Colegiul penal reține că soluția instanței de fond este corectă cu privire la faptul constatării deținerii condamnatei **Ungureanu Natalia** în condițiile contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de vreme ce Curtea Europeană a drepturilor Omului a menționat de nenumărate ori în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei, că art.3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice.

Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțele și de comportamentul victimei (*cauza Mozerc. Republici Moldova și Rusiei, 23 februarie 2016, parag.117, cauza Rotaru c. Republicii Moldova, 15 februarie 2011, parag.30, cauza Ciorap c. Republici Moldova, 19 iunie 2007, parag.62*).

9. În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, instanța de fond corect a constatat că, condamnatei, urmează a-i fi aplicate reducerea pedepsei conform proporțiilor stabilite de art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru cele 292 zile de detenție în condiții inumane pentru care a înregistrat calitatea de <u>*prevenită*</u>, urmează a fi redus din pedeapsa acesteia 292 zile.

Totodată, potrivit **art. 473^4 alin. (4) Cod de procedură penală**, instanța de fond în mod justificat a considerat oportun și rezonabil de a calcula 1 zile de reducere pentru 10 zile de detenție, astfel încât pentru 92 zile de detenție în condiții precare, urmează a se aplica o marjă de reducere de 1 zile pentru 10 zile de detenție, instanța considerând necesar în acest sens a reduce pedeapsa condamnatei Ungureanu Natalia cu 9 zile.

În lumina celor expuse, se constată ***reducerea totală a pedepsei condamnatei Ungureanu Natalia, prin prisma actualei încheieri, cu 301 zile (trei sute unu) după formula (292 zile statut prevenit + 9 zile statut condamnat = 301 zile detenție în condiții inumane).***

De asemenea, ca urmare a reglementărilor **art. 473[4] alin. (5) Cod de procedură penală**, pentru 2 zile rămase de detenție în condiții inadecvate (92-90=2) și care nu au fost posibil a fi împărțite la 10, raportându-se la marja de 1 unități convenționale, stabilite prin prisma normei pentru fiecare zi, instanța de fond în mod întemeiat, a găsit necesar de a încasa din contul statului în beneficiul condamnatei Ungureanu Natalia despăgubiri pecuniare în proporție de 1 unități convenționale pentru cele 2 zile de detenție în condiții precare, și care constituie de fapt 100,00 (una sută) lei MD, care s-a dispus că urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Subsecvent, Colegiul penal reține că, reducerea stabilită este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, iar argumentele invocate în cererea de recurs precum că, în perioada deținerii condamnatei în Penitenciarul nr. 17 Rezina în perioada 18.10.2019 pînă la 05.08.2020, 06.08.2020 pînă la 24.08.2020 și 04.09.2020 pînă la 17.11.2020, standardele minime de întreținere au fost respectate din toate punctele de vedere și nicidecum nu pot fi apreciate ca inumane sau degradante, urmează a fi respinse, or, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 17 Rezina, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției a lui **Ungureanu Natalia,** atât în calitate de prevenită, cât și condamnată și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

10. În context, Colegiul penal precizează că, la materialele cauzei reprezentantul Penitenciarului nr. 7 Rusca nu a prezentat careva probe pertinente care ar răsturna prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către condamnata **Ungureanu Natalia.**

Or, în conformitate cu prevederile art. 473[3] alin. (2) din Codul de procedură penală, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Colegiul Penal nu poate admite alegațiile administrației Penitenciarului nr. 7 Rusca, cu referire la faptul că prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală se aplică la pronunțarea sentinței și nu sunt aplicabile în speță, or însăși art. 473[4] alin. (6) Cod procedură penală face trimitere la prevederile art. 385 alin.(5) și

(6) Cod procedură penală, fapt ce denotă că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale.

Așadar, contrar alegațiilor recurentului, Colegiul penal menționează că la examinarea plângerii condamnatei **Ungureanu Natalia** privind constatarea detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 ale Convenției pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, instanța de fond nu a comis careva erori, or, încheierea contestată este una justificată și motivată.

11. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Conform jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

12. În final, Colegiul penal atestă că recursul declarat de administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023, nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 din Codul de procedură penală pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea încheierii în cauză.

În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 4), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. a), 472 Cod Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 septembrie 2023, în privința lui **Ungureanu Natalia**, *se respinge ca fiind nefondat.*

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: ***Marcel Juganari***

Judecător ***Vitalie Pîslariuc***

Judecător ***Natalia Mămăligă***